

Door Marjolen Veerbeek, ouderenpastor van de Protestantse Gemeente Lelystad

Telefoonnummer: 06 – 45 73 27 27

E mailadres: marjolen.veerbeek@pg-lelystad.nl

Voorjaarsbloeiërs – de tulp

De tulp staat bekend als een echte Nederlandse bloem. Je ziet ze op de velden en in tuinen, in boeketten, maar ook in motieven voor kleding, behang, servies. En ook in de (Nederlandse) kunst spelen de tulpen een grote rol.

Oorspronkelijk groeide de tulp in Centraal-Azië. In de 11e eeuw kwam de bloem naar het Ottomaanse (Turkse) Rijk en in de 16e eeuw werden de bloemen geïntroduceerd in Europa, door toedoen van een

Weense ambassadeur. Een Vlaamse diplomaat stuurde

in 1593 voor het eerst tulpen aan zijn vriend Carolus Clusius, botanicus van de Hortus Botanicus in Leiden. Zo kwam de tulp in Nederland.

De tulp werd enorm populair. In de jaren 1636 en 1637 hield een ware tulpengekte de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden in haar greep. Handelaren dreven de prijs steeds verder op, zodat een tulpenbol op een gegeven moment evenveel kostte als een grachtenpand in Amsterdam. Uiteindelijk stortte de markt volledig in.

Toch bleef de handel in tulpen bestaan. Elk jaar worden er miljarden tulpenbollen verhandeld en verkocht in de bloemenveiling in Aalsmeer. In souvenirwinkels vind je vele spulletjes met tulpen erop en potjes met bloembollen die genoeg aftrek vinden bij buitenlandse toeristen. (bron: www.regiobloemist.nl; www.wikipedia.nl;

www.bloomon.nl)

De Turkse naam voor de bloem was tulipan. Dat betekent 'tulbandbloem', want de bloem leek op een Turkse tulband. Toen een Vlaamse diplomaat de bloem in de 16e eeuw in Nederland introduceerde, vatte men tulipan op als meervoudsvorm. Daaruit ontstond het enkelvoud tulip, later werd dit tulp.

De betekenis van de tulp

Er bestaan ongeveer 150 soorten tulpen in meer dan 3000 varianten. Sommige zijn natuurlijk, andere soorten zijn speciaal gekweekt om er extra uniek uit te zien. Er worden nog steeds regelmatig nieuwe varianten van tulpen ontdekt. Symbolische betekenis voor de tulp is liefde en vriendschap. Maar de bloem wordt ook vaak gebruikt als symbool voor de lente of een nieuw begin.

In de kerkdienst

Voor Witte Donderdag maakte de liturgische bloemengroep een mooi stuk voor in de dienst. De woorden erbij:
Witte Donderdag - de laatste keer - brood en wijn - samen. Wetend van verraad - maar ook wetend van Gods koninkrijk.
De 12 tulpen verbeelden de discipelen.
De judaspenning staat voor het verraad.

Woorden uit de Bijbel (www.debijbel.nl)

Wij denken bij lente aan de eerste zonnestrallen na maanden met grijze lucht. Maar in de Bijbel wordt de lente vaak geassocieerd met regen, onmisbaar om gewassen te laten groeien. Milde lenteregen is voor de auteurs van de Bijbel dan ook een beeld voor Gods nabijheid:

Hosea 6:3

*Dan zullen wij Hem kennen,
ernaar jagen om de HEER te kennen.
Even zeker als de dageraad zal Hij komen,
Hij komt naar ons als milde regen,
als de lenteregen die de aarde drenkt.'*

Hooglied 2:11-13

*Kijk! De winter is voorbij, voorbij zijn de regens, weggegaan.
De bloemen zijn verschenen op het veld,
nu breekt de zangtijd aan, het koeren van de duif klinkt op het land.
De vijgenboom is al vol vruchten, de wijnstok rankt en geurt.
Sta op, vriendin! Mooi meisje, kom!*

Alle goeds toegewenst, Marjolien Veerbeek

Lenteliederen

Lied 104 – De psalmen anders

De zee, het land, de hemel in uw hand,
de zon en wolken, al wat ons omspant
de maan en sterren, ver voorbij ons denken,
in al wat is, wilt u uw liefde schenken.
De storm die over grauwe akkers raast,
de lentewind die over tulpen blaast,
de bij die langs de zomerbloemen gaat,
de kinderlach die droefenis verslaat.

U bent de vogels en de zuiderwind,
de eerste krokus en het lentekind,
de weg die stralend voor ons ligt, die ons leven
bedoeling en betekenis zal geven,
de groene velden in een zomerlicht,
de donzen heuvels in een vergezicht,
de maan die langs de donkere huizen glijdt
de zon die ons op onze wegen leidt.

U bood mij liefde bovenal en hoop
wanneer gevaar mij onverwacht besloep.
Was ik alleen, dan schonk u mij uw zegen;
in ziekte kwam ik uw nabijheid tegen.
Was ik een vreemde in een ander land,
u bracht mij kracht en reikte mij de hand.
Al wordt het herfst en is de dood nabij,
ik zal geen angst meer kennen, ik ben vrij.

Zoals een oester zich in zee ontvouwt,
ontsluiten wij ons zonder voorbehoud
voor u, in wiens genade wij ontkiemen,
in onze zoektocht naar het immens sublieme.
Zoals de wind de bloesembomen streelt
en met de vlieger van een jongen speelt,
leidt u ons, stervelingen, door de tijd
naar uw oneindige volkomenheid.

